

ALS JE KAT NIET KAN KAKKEN

- deel II

In de vorige *Kattenmanieren* las je het verhaal van kater Klaas die last had van obstipatie. Nadat ik een bezoek aan de dierenarts had gebracht, werd Klaas behandeld door kattenosteopaat Merel de Jonge. Ik beloofde jullie om na deze behandeling een update te plaatsen over hoe het met Klaas ging. Bij deze dus.

Tekst en foto: Janine Verschure

Tijdens de behandeling voelt en manipuleert een kattenosteopaat het lichaam van de kat met de handen. Merel gebruikt zachte technieken en nauwkeurige manipulaties om blokkades, spanningsvelden en beperkingen in de beweeglijkheid op te heffen. "Het lichaam van de kat leidt mij via mijn handen in de richting van de blokkades", vertelt ze. "De kat stuurt mij als het ware de goede kant op, zodat ik een bepaald orgaan of lichaamsdeel kan behandelen."

Een hard hoofd

Laat ik het maar zeggen zoals het is: ik was sceptisch. Ik wilde graag proberen of osteopathie mijn kat kon helpen, maar ik heb nou eenmaal niet veel met geneeswijzen die als 'alternatief' bestempeld worden. Dingen die ik zelf niet helemaal begrijp krijgen van mij al snel het stempel 'zweverig'. Kortom: ik had er een hard hoofd in.

Je hoeft niet alles te begrijpen om erachter te komen dat het werkt.

Klaas is een jaar of elf. Omdat hij een ex-zwerver is, weet ik zijn exacte leeftijd niet. De osteopathische behandeling duurde een klein uurtje en toen we naar huis gingen zei Merel dat de kans bestond dat mijn kat naderhand veel zou slapen, maar ook dat hij veel kon gaan drinken. "Er zat bij Klaas best veel vast", vertelt ze. "Bij hem was onder andere de zijdelingse beweging van de wervelkolom naar beide kanten beperkt. Dit komt bij oudere katten regelmatig voor en heeft ook invloed op de ingewanden. Daardoor kan dus ook obstipatie ontstaan. Het losmaken van die beperkingen kost de kat energie. Soms hoor ik dat een kat na een behandeling een hele dag ligt te slapen. Het vele drinken is nodig omdat er na de behandeling afvalstoffen afgevoerd moeten worden. Of een behandeling pijnlijk is voor de kat? Nee, als kattenosteopaat gebruik ik geen manipulaties die dusdanig fors zijn dat het pijn doet."

Enige zachtheid

Klaas leek inderdaad geen pijn te hebben, zowel tijdens de behandeling als erna. Sterker nog: hij leek het heerlijk te vinden. Klaas weigerde het laxeriemiddel dat ik eerder online had gekocht, en ook

een ander middel dat de dierenarts had voorgeschreven te eten. Merel raadde me aan om toch nog een paar dagen te proberen wat van een (ander) laxeriemiddel te geven. Zodat Klaas zijn huidige en de inmiddels erg harde ontlasting die nog in zijn darmen zat, makkelijk kon kwijt kon raken. Zodra de eerste harde en ingetroogde poep die ontstaan was vóór de behandeling eruit was kon dat stoppen.

Een dag na de behandeling sloop Klaas een gat in de dag. Toen hij op de bak ging, stond ik vol verwachting te kijken wat er geproduceerd zou worden, en dat was hoopgevend. Sowieso was ik blij met het feit dat het kakje in de bak gelegd werd, en niet – zoals al een tijdje gebruikelijk was – voor mijn slaapkamerdeur. Maar ik werd nog blijer van het feit dat zijn ontlasting enige zachtheid leek te bezitten.

Beter in zijn vel

Een kleine week na de behandeling belde Merel om te vragen hoe het ging. Tot ook mijn eigen vreugde kon ik vertellen dat Klaas – voor het eerst sinds weken – weer had gezeurd om eten. Ook qua ontlasting leek het nog steeds de goede kant op te gaan. We spraken af om twee weken later nog eens te bellen. Toen kon ik Merel vertellen dat Klaas geen enkele keer meer naast de bak had gepoept, dat hij geen moeite meer leek te hebben met het kwijtraken van zijn ontlasting, dat hij beter at en dat hij zelfs weer af en toe een rondje in de tuin liep. De resultaten waren zo bemoedigend dat Merel aanraadde om over twee maanden weer eens te bellen. Hoewel ze direct na de behandeling dacht dat Klaas wellicht nog een keer terug zou moeten komen, omdat ze niet zeker wist of ze alle blokkades had kunnen opheffen, leek het erop dat één behandeling de klus geklaard had. Toen we na die twee maanden weer belden, had ik enkel goed nieuws: Klaas eet, poept, is weer veel levendiger en beweeglijker dan voorheen en zit duidelijk beter in zijn vel.

Conclusie

Ik twijfel er niet aan dat de osteopathische behandeling Klaas goed heeft gedaan, sowieso vond hij het heerlijk om door Merel aangeraakt en gemanipuleerd te worden. Maar ik denk zeker dat de combinatie van de osteopathische behandeling met de korte ondersteuning van het laxeriemiddel het succes heeft geleverd. Het is misschien een beetje jammer dat we niet weten wat uiteindelijk de doorslag heeft gegeven, maar eerlijk gezegd maakt 't mij geen bal uit. Waar het om gaat is dat mijn kat zich weer goed voelt, en dat ik een wijze les heb geleerd: je hoeft niet alles te begrijpen om erachter te komen dat het werkt.